

กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของวินทร์ เลียววาริณ
PRESENTATION TECHNIQUES IN WIN LIAWWARIN'S ENCOURAGEMENT BOOKS

ชนิกานต์ กู้เกียรติ¹ และ จุฑามาศ ศรีระชา
Chanikant Kukeati and Chuthamat Srirasa
มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University, Thailand
Email: Chuthamat@go.buu.ac.th¹

Received 14 August 2022; Revised 13 October 2022; Accepted 21 May 2023.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของวินทร์ เลียววาริณ เป็นการวิจัยเอกสารเชิงคุณภาพ โดยใช้กรอบแนวคิดของศิริลักษณ์ บัตรประโคน (2548) พิมพ์พรรณ รัชนิกร (2553) และบุญทริกา ขุนวิมล (2557) มาปรับเป็นกรอบในการวิเคราะห์หนังสือเสริมกำลังใจจำนวน 16 ชุด และนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า หนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ ปรากฏกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาทั้งสิ้น 14 แบบ ได้แก่ 1) การตั้งชื่อเรื่อง 2) การใช้ภาพประกอบบทความ 3) การใช้เรื่องเล่า 4) การใช้คำโปรย 5) การยกตัวอย่างคำพูดของบุคคลมาสนับสนุนแนวคิด 6) การใช้สัญลักษณ์ 7) การแทรกอุทาหรณ์ สำนวน หรือเกร็ดความรู้ต่าง ๆ 8) การแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ 9) การตั้งคำถามหรือปัญหาที่น่าสนใจแล้วเฉลยภายหลัง 10) การใช้แบบสอบถาม 11) การเปลี่ยนวิธีการเล่าเรื่องธรรมดาให้เป็นบทสนทนา 12) การแบ่งเป็นจำนวนข้อ 13) การใช้เครื่องหมายคั่นระหว่างคำ และ 14) การใช้ข้อความขนาดสั้น

องค์ความรู้จากการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า วินทร์ เลียววาริณ มีความสามารถในการใช้กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายรูปแบบ สร้างความน่าสนใจและเอื้อต่อผู้อ่านในการทำความเข้าใจแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการเสนอได้เป็นอย่างดี โดยการใช้กลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏมากที่สุดนั้นจะมีลักษณะของการใช้กลวิธีหลายแบบร่วมกัน ซึ่งกลวิธีที่นำมาใช้จะมีความสอดคล้องกันเพื่อช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้ง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้ผู้อ่านเรียนรู้และนำมาปรับประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองอีกด้วย

คำสำคัญ: กลวิธีการนำเสนอเนื้อหา, หนังสือเสริมกำลังใจ, วินทร์ เลียววาริณ

Abstract

This qualitative research aimed to examine the techniques used by Win Liawwarin for presenting the content in his books for encouragement. Analysis frameworks as of Sirilak Batprakhon (2005) and Buntarika Kunwimon (2014) were adapted for the analysis of the 16 encouragement books.

It was found that 14 techniques were used to present the content of the books: 1 giving an attractive book title, 2 using illustrations, 3 explaining through narrative, 4 using introductory phrase, 5 showing famous people's quotes to support the idea, 6 using symbolism, 7 intervening instance, proverb or bits of knowledge, 8 sectioning story, 9 questioning or showing a problem at the beginning and giving resolution at the end, 10 using questionnaire, 11 using dialogue instead of narration, 12 itemizing, 13 using a punctuation mark between words, and 14 using short phrases.

The findings revealed that Win Liawwarin was a talent writer who was skillful at using various presentation techniques which allowed the readers to interpret the writer's thoughts and point of view. He used mixed techniques which aligned with each other and this method not only helped the readers to understand his idea but also attracted the readers to continue reading the story throughout.

Keywords: Presentation technique, Encouragement book, Win Liawwarin

บทนำ

วินทร์ เลียววาริณ เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงและสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพจำนวนมากมาอย่างยาวนาน ไม่ว่าจะเป็นนวนิยาย เรื่องสั้น บทภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งแนวทางการผลิตผลงานของวินทร์มีลักษณะที่แตกต่างจากนักเขียนท่านอื่น ๆ ดังที่ บุณยทริกา ชุนวิมล (2557, หน้า 553) กล่าวว่า วินทร์ เลียววาริณ เป็นนักเขียนที่สร้างปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างโดดเด่นด้วยการสร้างสรรค์งานแนวทดลอง (Innovative Fiction) ที่ใช้รูปแบบและกลวิธีแปลกใหม่ที่มีความหลากหลายแทบไม่ซ้ำแบบเดิมจนได้ชื่อว่าเป็นนักเขียน “จอมเทคนิค” และ “เจ้าพ่องานทดลอง” แห่งวงวรรณกรรมร่วมสมัย ทำให้ผลงานของวินทร์ได้รับการยอมรับทั้งจากนักอ่าน นักวิจารณ์ อีกทั้งยังเป็นนักเขียนที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. Write) ถึง 2 ครั้ง จากเรื่องประชาธิปไตยบนเส้นขนานและสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน ด้วยความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานดังกล่าวทำให้ วินทร์ เลียววาริณ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปีพุทธศักราช 2556

ความเรียงเป็นผลงานอีกประเภทหนึ่งที่วินทร์ได้สร้างสรรค์ขึ้นอย่างน่าสนใจ โดยเฉพาะผลงานความเรียงในหนังสือชุดเสริมกำลังใจ จำนวนทั้ง 16 ชุด ซึ่งมีเนื้อหาที่ให้ข้อคิด สร้างกำลังใจ แนะนำแนวทางในการดำเนินชีวิตให้แก่ผู้อ่าน ที่จะนำไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ทางด้านรูปแบบกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาไปสู่ผู้อ่านก็มีความน่าสนใจไม่น้อยกว่ากัน เนื่องจากผู้เขียนมีการใช้กลวิธีในการนำเสนออย่างหลากหลาย ดังที่ ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช (2548, หน้า 176-177) กล่าวว่า “การนำเอารูปแบบของสื่อต่าง ๆ มาช่วยสร้างความแปลกใหม่และสื่อความหมายให้กับเรื่องไม่ว่าจะเป็นข่าวหนังสือพิมพ์ บทรายงานข่าว บทสัมภาษณ์... กลวิธีเหล่านี้ช่วยให้ วินทร์แสดงความเป็นนายของภาษา สามารถเขียนหนังสือได้หลายแนว...” ซึ่งกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาเหล่านี้จะสร้างความน่าสนใจให้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับที่ นพวรรณ เนตรธานนท์ (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการนำเสนอไว้ว่า “ผู้เขียนที่มีกลวิธีการเขียนที่ดีจะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความคิด ความสนุกสนานและเกิดความเพลิดเพลินตามไปด้วย เพราะกลวิธีการเขียนจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้เกิดความประทับใจและติดตามอ่าน...” จึงทำให้หนังสือชุดเสริมกำลังใจของวิ

นทร์ได้รับความนิยมนอกจากผู้อ่านอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุที่ความเรียงในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ มีลักษณะการใช้กลวิธีการเสนอเนื้อหาที่โดดเด่นหลากหลาย ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดศึกษาในประเด็นนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจทั้ง 16 ชุด

บทความวิจัยนี้มุ่งนำเสนอกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของวินทร์ เลียววาริณ โดยใช้กรอบแนวคิดของศิริลักษณ์ บัตรประโคน (2548) ศึกษาเรื่อง “ทัศนะการเมืองและกลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏในรวมเรื่องสั้นชุด “หลังอาณานิคม” ของ วินทร์ เลียววาริณ” พิมพ์พรรณ รัชนิกร (2553) ศึกษาเรื่อง “ศึกษาลีลาการใช้ภาษาและกลวิธีการนำเสนอของบทความวิจารณ์ภาพยนตร์ในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์” และ บุญทริกา ขุนวิมล (2557) ศึกษาเรื่อง “แนวคิดเชิงปรัชญาและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนิยายวิทยาศาสตร์ของ วินทร์ เลียววาริณ” เพื่อให้ทราบถึงกลวิธีที่ผู้เขียนใช้สื่อสารแนวคิดและเนื้อหาไปยังผู้อ่าน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็นความคิดที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ อีกทั้งยังสร้างความสนใจให้ผู้อ่านอยากติดตามอ่านไปจนจบ และเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อ่านนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนความเรียงและงานเขียนประเภทอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของวินทร์ เลียววาริณ

การทบทวนวรรณกรรม

ศิริลักษณ์ บัตรประโคน (2548) ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนะการเมือง และ กลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏในรวมเรื่องสั้นชุด “หลังอาณานิคม” ของ วินทร์ เลียววาริณ” ผลการศึกษาในด้านกลวิธีการเสนอทัศนะทางการเมืองพบว่า กลวิธีการเสนอทัศนะทางการเมืองมีทั้งสิ้น 6 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการนำเสนอทัศนะโดยใช้ชื่อเรื่อง ใช้โครงเรื่อง ใช้แก่นเรื่อง ใช้การเล่าเรื่อง ใช้ตัวละครและบทสนทนา รวมทั้งการนำเสนอทัศนะผ่านวาทะนำสู่เรื่อง ซึ่งในแต่ละกลวิธีผู้เขียนแสดงความคิดสร้างสรรค์ตลอดจนล้อเลียนและเสียดสีการเมืองอย่างมีอารมณ์ขัน ทำให้ทัศนะทางการเมืองของ วินทร์ เลียววาริณ มีความน่าสนใจ และให้แง่คิดที่คมคายแก่ผู้อ่าน

พิมพ์พรรณ รัชนิกร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาลีลาการใช้ภาษาและกลวิธีการนำเสนอของบทความวิจารณ์ภาพยนตร์ในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์” ผลการศึกษาในด้านกลวิธีการนำเสนอของบทความพบว่าด้านการตั้งชื่อเรื่อง พบการตั้งชื่อแบบตรงกับเนื้อเรื่อง สรุประเด็นสำคัญของเรื่อง แบบใช้คำคล้องจองกัน แบบใช้คำกริยาที่แสดงอาการน่าสนใจ แบบใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามมาคู่กัน แบบใช้คำพังเพยสำนวน สุภาษิต แบบใช้คำถาม และแบบฉงนสนเท่ห์ ในด้านการเขียนความนำ พบการเขียนความนำด้วยการกล่าวถึงเรื่องราวดั้งเดิม การบอกเจตนาของผู้เขียน เรื่องเล่า การสรุปใจความสำคัญ การเสนอความคิดเห็น การใช้คำที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ หรือประทับใจ และการเขียนความนำที่เป็นคำพูด คำปราศรัย ในด้านการเขียนเนื้อเรื่อง พบการเขียนเนื้อเรื่องแบบลำดับความสำคัญหรือความสนใจของเรื่อง และลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และในด้านการเขียนสรุป พบการเขียนสรุปโดยการตั้งคำถามทิ้งท้ายให้ผู้อ่านคิด การสันนิษฐาน คาดการณ์อนาคต แสดงมติของผู้เขียน การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และการคาดไม่ถึง

บุญทริกา ขุนวิมล (2557) ได้ศึกษาเรื่อง “แนวคิดเชิงปรัชญาและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนิยายวิทยาศาสตร์ของ วินทร์ เลียววาริณ” ผลการศึกษาในด้านกลวิธีการนำเสนอแนวคิดพบว่า ด้านกลวิธีการนำเสนอแนวคิด พบทั้งสิ้น 7 กลวิธี กลวิธีที่พบมากที่สุด ได้แก่ การนำเสนอแนวคิดผ่านสัมพันธบทประเภทคติ

บท รongลงมาเป็นกลวิธีการนำเสนอผ่านชื่อเรื่อง ผ่านพัฒนาการของเรื่องและตัวละคร ผ่านผู้เล่าเรื่อง ผ่านคู่ตรงข้าม ผ่านสัญลักษณ์ และผ่านการประสานทัศนศิลป์และวรรณศิลป์ตามลำดับ วินทร์ เลียววาริณ ใช้กลวิธีมากกว่าหนึ่งกลวิธีในการสื่อสารแนวคิดเป็นส่วนใหญ่ ผู้อ่านต้องตีความจากองค์ประกอบแต่ละส่วนซึ่งทำหน้าที่ร่วมกันขับเคลื่อนแนวคิดและเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับประสบการณ์ของตน จึงจะเข้าใจแนวคิดเชิงปรัชญาที่ วินทร์ เลียววาริณ ต้องการสื่อสาร

จุฑามาศ ศรีระชา และ ชนิกันต์ กุ้เกียรติ (2565) ได้นำเสนอบทความเรื่อง “การศึกษามงคลชีวิตที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ” โดยใช้หนังสือ “มงคลยอดชีวิต ฉบับสมบูรณ์” ของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (พิมพ์ ธรรมโร) เป็นกรอบในการวิเคราะห์หนังสือเสริมกำลังใจจำนวน 16 ชุด ผลการศึกษาพบว่า วินทร์ เลียววาริณ ได้นำเสนอแนวคิดที่มีความสอดคล้องกับ หลักมงคลชีวิตทั้งสิ้น 26 ข้อ ได้แก่ 1 ไม่คบคนพาล 2 การคบบัณฑิต 4 อยู่ในถิ่นที่เหมาะสม 6 การตั้งตัวถูก 7 ความคงแก่เรียน 8 ศิลปะ 9 วินัยที่ศึกษาดี 10 วาจาสุภาพ 12 การสงเคราะห์ลูก 13 การสงเคราะห์เมีย 14 การงานไม่คั่งค้าง 15 การให้ปัน 16 ธรรมจริยา 18 การงานไม่มีโทษ 19 การงดเว้นจากบาป 20 สำรวมจากการดื่มน้ำเมา 21 ความไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย 22 ความเคารพ 23 ความถ่อมตัว 24 ความสันโดษ 25 ความกตัญญู 27 ความอดทน 29 การเห็นสมณะ 31 การบำเพ็ญตะบะ 32 ความประพฤติที่ประเสริฐ และ 33 การเห็นอริยสัจ องค์ความรู้จากการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอมุมมองและความคิดของ วินทร์ เลียววาริณ ที่สร้างสรรค์เรื่องราวในหนังสือเสริมกำลังใจ เพื่อให้ผู้อ่านได้คิด พิจารณาและปฏิบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อตนเองและสังคม อีกทั้งแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักมงคลชีวิตนี้ยังเป็นหลักธรรมที่นำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้โดยง่าย หนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ จึงเป็นหนังสือที่มีคุณค่าในการพัฒนาและยกระดับจิตใจ ส่งเสริมให้ผู้อ่านเข้าใจและรู้เท่าทันถึงความเป็นไปของโลกและชีวิต

จากเอกสารและงานวิจัยที่นำเสนอข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่ายังไม่มีการศึกษาใดที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ ทั้ง 16 ชุด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548-2562 เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ

ระเบียบวิธีวิจัย/วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเอกสารเชิงคุณภาพ พื้นที่วิจัย คือ การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยใช้ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัย และเสนอผลงานแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 รวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมความเรียงของ วินทร์ เลียววาริณ จากหนังสือเสริมกำลังใจ 16 เล่ม ได้แก่ 1. รอยเท้าเล็ก ๆ ของเราเอง ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2548 2. ความฝันโง่ ๆ ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2549 3. เบื้องบนยังมีแสงดาว ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2550 4. อาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตก ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2551 5. สองแขนที่กอดโลก ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2553 6. สองปีกของความฝัน ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2554 7. คำที่แปลว่ารัก ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2555 8. ชีวิตคือปาฏิหาริย์ ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2556 9. ท้องฟ้าไม่ปิดทุกวัน ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2556 10. ยาเม็ดสีแดง ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2557 11. ชีวิตเป็นเรื่องชั่วคราว ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2559 12. รอยยิ้มใต้สายฝน ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2559 13. บางครั้งเราก็ลืมรักตัวเอง ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2560 14. เปอร์เซ็นต์ของความเป็นไปได้ ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ.

2561 15. จุดเทียบทั้งสองปลาย ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2562 และ 16. ความสุขเล็ก ๆ ก็คือความสุข ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2562

1.2 รวบรวมแนวคิดเรื่องกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาจากหนังสือ เอกสาร วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ

1.3 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิเคราะห์ความเรียงเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาเพื่อนำมาเป็นแนวในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2. วิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยปรับกรอบในการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาของ วินทร์ เลียววาริณ ตามแนวทางการวิเคราะห์ของ ศิริลักษณ์ บัตรประโคน (2548) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติการเมือง และกลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏในรวมเรื่องสั้นชุด “หลังอานบุรี” ของ วินทร์ เลียววาริณ” พิมพ์พรรณ รัชนิกร (2553) ศึกษาเรื่อง “ศึกษาลีลาการใช้ภาษาและกลวิธีการนำเสนอของบทความวิจารณ์ภาพยนตร์ในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์” และ บุญทริกา ชุนวิมล (2557) ศึกษาเรื่อง “แนวคิดเชิงปรัชญาและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนิยายวิทยาศาสตร์ของ วินทร์ เลียววาริณ”

ขั้นตอนที่ 3. สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

เสนอผลการศึกษาค้นคว้า โดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาหนังสือเสริมกำลังใจทั้ง 16 ชุดของวินทร์ เลียววาริณ พบว่า วินทร์ เลียววาริณ มีการใช้กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาจำนวน 14 แบบ ได้แก่

1. การตั้งชื่อเรื่อง เป็นส่วนที่มีความสำคัญในการนำเสนอเนื้อหาไปยังผู้อ่าน ดังที่ พัทธา สุขวา(2556, หน้า 24) กล่าวว่า ชื่อเรื่องเป็นส่วนประกอบแรกในการดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน ชื่อเรื่องที่ดีจะทำให้ผู้อ่านอยากติดตามอ่านเรื่องราว หากผู้เขียนตั้งชื่อเรื่องได้ชัดเจน น่าสนใจย่อมทำให้ผู้อ่านอยากติดตามอ่าน และยังมีส่วนช่วยในการนำเสนอแนวคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาพบว่าในหนังสือชุดเสริมกำลังใจทั้ง 16 เล่ม มีการตั้งชื่อเรื่องทั้งสิ้น 8 แบบ ได้แก่ การตั้งชื่อเรื่องโดยเน้นสาระสำคัญของเรื่องอย่างชัดเจน การตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ การตั้งชื่อเรื่องด้วยการใช้สัญลักษณ์ การตั้งชื่อเรื่องด้วยคำแสดงคำถาม การตั้งชื่อเรื่องแบบขัดความหรือขัดแย้งกัน การตั้งชื่อเรื่องโดยยกสำนวน คำคม คำประพันธ์ สุภาพิต คำพังเพย การตั้งชื่อเรื่องโดยกล่าวชื่อบุคคลสำคัญในเรื่อง และการตั้งชื่อเรื่องด้วยชื่อนิทาน ซึ่งการตั้งชื่อแบบเน้นสาระสำคัญของเรื่องอย่างชัดเจนพบเป็นจำนวนมากที่สุด โดยจะมีการใช้ภาษาที่เรียบง่าย ตรงไปตรงมา และสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ทำให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเรื่องอย่างคร่าว ๆ ได้ และทำให้เข้าใจเรื่องและแนวคิดได้ชัดเจนตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน เหมาะสำหรับการตั้งชื่อบทความที่ต้องการเน้นสาระสำคัญของเรื่องและแนวคิดที่ต้องการสื่อความเป็นสำคัญ ดังตัวอย่างชื่อเรื่อง “มองกว้างมองไกล” เป็นการตั้งชื่อโดยเน้นสาระสำคัญของเรื่อง กล่าวคือ ผู้เขียนต้องการเสนอแนวคิดเรื่องคือความรอบคอบ มองการณ์ไกลและไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต เป็นการเสนอแนะให้ผู้อ่านคิดให้ถี่ถ้วนก่อนจะทำการสิ่งใดลงไป รู้จักวางแผนล่วงหน้าเมื่อเกิดอุปสรรคต่าง ๆ แม้อุปสรรคนั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใดก็สามารถใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหา

2. การใช้ภาพประกอบบทความ ในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ การใช้ภาพประกอบเป็นกลวิธีหนึ่งในการนำเสนอแนวคิด ภาพประกอบทุกภาพที่ปรากฏล้วนมีความสัมพันธ์กับแนวคิดในเรื่องและยังมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจและส่งผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน ภาพจึงมีส่วนช่วยในการทำให้ผู้อ่านเข้าถึงแนวคิดของผู้เขียนได้ทางหนึ่ง จากหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ สามารถจำแนกการ

ใช้ภาพประกอบได้ 3 ประเภท ได้แก่ ภาพที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์จริงหรือภาพจำลองเหตุการณ์ ภาพที่สื่อความหมายโดยตรงและภาพที่เป็นสัญลักษณ์ ดังตัวอย่างเช่น ภาพของนาฬิกาทราย จากเรื่องหนึ่งชั่วโมง โดยที่แนวคิดของเรื่องที่คุณเขียนต้องการเสนอคือเรื่องความสำคัญของเวลาว่าหากเราใช้เวลาในแต่ละชั่วโมงอย่างมีคุณค่า เราจะสามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างได้มากมายอย่างไม่น่าเชื่อ เพราะเราไม่เสียเวลาไปกับเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง ดังนั้นหนึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชีวิตจะมีค่ามากน้อยแค่ไหนนั้นก็ขึ้นอยู่กับมุมมองของเรานั้นเอง

3. การใช้เรื่องเล่า กลวิธีการนำเสนอแนวคิดด้วยการใช้เรื่องเล่าที่ วินทร์ เลียววาริณ นำมาเล่าเอง หรือนำเอาเรื่องราวของบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีตัวตนจริงและเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมานำเสนอผู้อ่าน โดยอาจเป็นส่วนหนึ่งของบทความหรือเป็นเนื้อหาของบทความทั้งหมด เนื่องจากเรื่องเล่าเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้เขียนสู่ผู้อ่านโดยตรง แม้จะเป็นประสบการณ์ที่รวมที่ประกอบไปด้วยเรื่องเล่าที่มาจากประสบการณ์ของผู้เขียนและมาจากประสบการณ์ของบุคคลอื่น ๆ แต่ก็ทำให้ผู้อ่านรู้สึกคุ้นเคยราวกับว่าผู้เขียนกำลังเล่าเรื่องราวให้ผู้อ่านฟัง ทำให้ผู้อ่านได้เห็นตัวอย่างจากเรื่องเล่าและนำแนวคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตของตนเอง โดยเรื่องเล่าแต่ละเรื่องที่ยกมานั้นจะมีความสอดคล้องกับแนวคิดที่คุณเขียนต้องการนำเสนอทั้งสิ้น ดังตัวอย่างเรื่อง “แผลเป็นของคิม ฟุก” ซึ่งผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวชีวิตของคิม ฟุก เด็กหญิงชาวเวียดนามที่ร่างกายถูกไฟไหม้และวิ่งหนีตายจากภัยสงครามด้วยร่างที่เปลือยเปล่า ซึ่งเป็นภาพที่โหดงูไปทั่วโลกและเรื่องราวของคิม ฟุกนี้มีความสัมพันธ์กับแนวคิดที่คุณเขียนต้องการนำเสนอในเรื่องของสันติภาพและความปรองดองระหว่างกัน

4. การใช้คำโปรย คำโปรย คือ คำอธิบายสั้น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาในงานเขียนนั้นเพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบใจความสำคัญของเรื่องที่จะอ่าน การเขียนคำโปรยของ วินทร์ เลียววาริณ เป็นกลวิธีการนำเสนอแนวคิดประการหนึ่ง คำโปรยถือเป็นส่วนที่จะนำเข้าสู่เรื่องโดยช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบคร่าว ๆ ว่าเรื่องที่จะอ่านต่อไปมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร เป็นการแผ่สาระสำคัญของแนวคิด และทำให้ผู้อ่านอยากติดตามเรื่องต่อไป คำโปรยของ วินทร์ เลียววาริณ มักเป็นข้อความที่ให้ข้อคิดหรือให้กำลังใจแก่ผู้อ่าน ลักษณะการวางคำโปรยเพื่อสรุปชุดความคิดในบทความดังกล่าวจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดในบทความได้ดียิ่งขึ้นและเป็นการกระตุ้นความคิด ทำให้ผู้อ่านได้ใคร่ครวญ ในขณะที่กำลังอ่านเรื่องราว บทความแต่ละเรื่องนั้น วินทร์ เลียววาริณ ต้องการที่จะเสนอแนวคิดใดต่อผู้อ่าน คำโปรยจะมีลักษณะการใช้คำที่กระชับ เน้นเฉพาะใจความสำคัญ เพราะส่วนที่เป็นรายละเอียดนั้นจะนำไปเขียนไว้ในเนื้อเรื่องแทน จากการศึกษาพบว่าคำโปรยที่ปรากฏในงานเขียนของ วินทร์ เลียววาริณ โดยปกติจะปรากฏอยู่หน้าบทความ โดยที่คำโปรยหนึ่งข้อความอาจวางไว้หน้าบทความหนึ่งบทความหรือมากกว่าหนึ่งบทความก็ได้ กล่าวคือ คำโปรยบางข้อความอาจวางไว้หน้าบทความ ในลักษณะ “หนึ่งคำโปรยต่อหนึ่งบทความ” แต่คำโปรยบางข้อความอาจวางไว้หน้าบทความ ในลักษณะ “หนึ่งคำโปรยต่อหนึ่งชุดบทความ” หมายความว่า คำโปรยหนึ่งข้อความสามารถอธิบายความหรือเสริมความได้หลายบทความ โดยชุดบทความเหล่านั้นจะต้องมีแนวคิดในเรื่องเดียวกัน ดังตัวอย่าง “คำเยาะเย้ยถากถางเป็นเหมือนลมพายุ สามารถพัดเราล้มลง แต่ก็สามารถพัดเราไปข้างหน้าเช่นกัน” (1 เฮอร์เซ็นต์ของความเป็นไปได้, 2561, หน้า 73)

5. การยกตัวอย่างคำพูดของบุคคลมาสนับสนุนแนวคิด กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่จะช่วยสนับสนุนให้แนวคิดที่ วินทร์ เลียววาริณ นำเสนอต่อผู้อ่านนั้นมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และคำพูดของบุคคลต่าง ๆ นั้นจะมีเนื้อหาที่สอดคล้องสัมพันธ์กับแนวคิดที่วินทร์ต้องการนำเสนออยู่ด้วย ตัวอย่างเช่น เรื่องบทเรียนนอกตำรา เนื้อหาว่าด้วยเรื่องความรู้นอกตำราเรียน ความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยทำให้มนุษย์เกิดการพัฒนา แต่ความรู้นั้นไม่จำกัดเฉพาะอยู่ในห้องเรียนเท่านั้น เพื่อเป็นการเน้นถึงความสำคัญของความรู้และให้เห็นว่าความรู้มีอยู่รอบตัวเรา วินทร์ เลียววาริณ จึงได้นำคำพูดของบุคคลสำคัญเพื่อมาสนับสนุนแนวคิดของตน เช่น คำพูดของไอ

แซค อสิมอฟ ชงจื่อ มาร์ก ทเวน หรือเฮเลน เคลเลอร์ ที่กล่าวถึงการศึกษาหรือการเรียนรู้นอกห้องเรียนมาประกอบเนื้อหาเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อถือและเข้าใจถึงแนวคิดที่ต้องการเสนออย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

6. การใช้สัญลักษณ์ เป็นกลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยไม่ได้เสนอเรื่องออกมาโดยตรงแต่ให้ผู้อ่านตีความสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งสัญลักษณ์ที่ปรากฏอาจจะเป็นแนวคิดสำคัญหรือส่วนสำคัญที่นำไปสู่แนวคิดในเรื่อง เช่น เรื่องหมาแย่งก้อนเนื้อ วินทร์ เลียววาริณ ใช้สัญลักษณ์ในเรื่องนี้คือ “หมา” และ “ก้อนเนื้อ” โดยให้ “หมา” เป็นสัญลักษณ์แทน “คนในสังคมปัจจุบัน” และ “ก้อนเนื้อ” เป็นสัญลักษณ์แทน “ปัจจัยต่าง ๆ เช่น หน้าที่การงาน อำนาจ เป็นต้น” สำหรับสุนัขแล้วก้อนเนื้อถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเพราะนั่นคืออาหารและทำให้มันอยู่รอดได้ การจะได้มาซึ่งก้อนเนื้ออาจจะต้องใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น ชูหรือกัดกับสุนัขตัวอื่น คนก็เช่นเดียวกันแก่งแย่งกันเพื่อความอยู่รอด แต่บางคนก็แย่งมาเพราะความไม่รู้จักพอ สังคมใดที่มีแต่การแข่งขันกันย่อมทำให้ผู้คนในสังคมเกิดการเห็นแก่ตัว

7. การแทรกอุทาหรณ์ สำนวน หรือเกร็ดความรู้ต่าง ๆ การใช้กลวิธีการนำเสนอด้วยวิธีนี้ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายและชัดเจน โดยที่ไม่ต้องอธิบายหรือให้รายละเอียดเพิ่มเติมมากขึ้น ซึ่งสำนวนหรือเกร็ดความรู้ที่นำมาแทรกประกอบนั้นจะมีความสอดคล้องหรือมีสาระสำคัญที่ตรงกับแนวคิดที่ วินทร์ เลียววาริณ ต้องการนำเสนอ จึงเป็นการเน้นย้ำให้ผู้อ่านเข้าใจยิ่งขึ้น เพราะหากกล่าวถึงสำนวนไทย คนส่วนใหญ่ก็จะทราบความหมายอยู่แล้ว หรือการแทรกเกร็ดความรู้ต่าง ๆ ก็ทำให้ผู้อ่านได้ทราบข้อมูลมากขึ้นเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือกับเนื้อเรื่องที่ วินทร์ เลียววาริณ ต้องการนำเสนอ นอกจากนี้การนำเกร็ดความรู้ต่าง ๆ เช่น เรื่องราวประวัติศาสตร์ ผลงานวิจัย มาสอดแทรกยังเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้มากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น เรื่องเสียน้อยเสียยาก มีเนื้อหาว่าด้วยการเสียดายบางสิ่งบางอย่างของมนุษย์ มนุษย์มักคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ตนมีหรือควรจะมีนั้นควรเก็บไว้หากยังมองเห็นประโยชน์ เพราะถ้าทิ้งคงน่าเสียดายหรือกลัวจะเสียของ แต่พอเก็บไว้นาน ๆ สิ่งของดังกล่าวก็ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ มิหนำซ้ำอาจทำให้ต้องสิ้นเปลืองมากยิ่งขึ้นด้วย วินทร์ เลียววาริณ จึงใช้สุภาษิตไทย “เสียน้อยเสียยาก เสียมากเสียง่าย” มาเปรียบเทียบกับนิสัยของบุคคลเหล่านี้

8. การแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนจะใช้กลวิธีการนำเสนอในลักษณะนี้เป็น 2 แบบ กล่าวคือ แบบแรก จะมีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ โดยเนื้อหาในแต่ละตอนจะมีแนวคิดในเรื่องเดียวกันแต่จะมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน เช่น ในเรื่องฮะจิโกะ, รุสวอร์ป และ บ๊อบบี้ เป็นเรื่องของสุนัขสามตัว โดย วินทร์ เลียววาริณ แบ่งเรื่องราวของสุนัขแต่ละตัวออกเป็นตอน ๆ เพื่อเป็นการแสดงเนื้อหาให้ผู้อ่านได้เห็นอย่างชัดเจนถึงรายละเอียดในแต่ละเรื่องว่าเป็นอย่างไรบ้าง แต่ทั้งสามเรื่องล้วนมีแนวคิดเดียวกันคือ ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อผู้มีพระคุณ แบบที่สอง ได้แก่ การแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ โดยแต่ละตอนนั้นจะเป็นตอนต่อเนื่องกัน กล่าวถึงเรื่องเดียวกัน มีแนวคิดเดียวกัน แต่แบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ เพื่อเป็นการแสดงการลำดับเรื่องตั้งแต่ต้นไปจนจบเรื่อง ดังเช่นเรื่อง โลกกว่าที่ตามองเห็น เป็นเรื่องราวของ “แอริค วิลเลนไมเยอร์” ตั้งแต่ยังไม่ป็นเขา ขณะป็นเขาและพ้นฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จ

9. การตั้งคำถามหรือปัญหาที่น่าสนใจแล้วเฉลยภายหลัง วินทร์ เลียววาริณ ใช้กลวิธีโดยการตั้งคำถามหรือปัญหาที่น่าสนใจเพื่อโยงเข้าไปสู่เนื้อเรื่อง เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้อ่านฉุ่คิดและเกิดความสงสัยว่าคำตอบของเรื่องนั้นคืออะไร หลังจากนั้นผู้เขียนจึงค่อย ๆ ขยายความแล้วนำไปสู่การตอบคำถามซึ่งคือแนวคิดในที่สุด ดังเช่นเรื่องสายน้ำกับความตาย วินทร์ เลียววาริณ เปิดเรื่องด้วยภาพหมู่บ้านที่พังทลายและผู้คนที่ล้มตายเป็นจำนวนมากจากพายุ แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับชีวิตและความตาย เช่น ทำไมบางคนจากไปโดยไม่ได้รำลาคนใกล้ตัว ทำไมชีวิตโหดร้ายเหลือเกิน แล้วจึงเฉลยคำถามเหล่านั้นว่าเป็นเพราะเหตุใดพร้อมทั้งแสดง

แนวคิดที่ต้องการนำเสนอว่าเราควรใช้ชีวิตในปัจจุบันขณะให้ดีที่สุดเพราะไม่มีใครรู้ว่าความตายจะมาถึงเมื่อใด ซึ่งกลวิธีนี้เป็นการดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเพื่อนำสู่แนวคิดที่ต้องการนำเสนออีกประการหนึ่ง

10. การใช้แบบสอบถาม วินทร์ เลียววาริณ นำเสนอแนวคิดโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ผู้อ่านได้ประเมินและสำรวจตนเองในประเด็นคำถามที่ผู้เขียนตั้งไว้ หลังจากนั้นจึงเสนอแนวคิดให้แก่ผู้อ่าน ดังตัวอย่าง เรื่อง คุณมีความสุขในชีวิตไหม ผู้เขียนนำเสนอด้วยการให้ผู้อ่านกากบาทแบบสอบถามชีวิตว่ามีความสุขในชีวิตหรือไม่ โดยมีประเด็นคำถามต่าง ๆ ที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดพิจารณาความรู้สึกของตนเอง เช่น คุณยังจำเรื่องที่คนอื่นทำให้คุณเจ็บใจเมื่อยี่สิบห้าปีก่อนได้และรู้สึกเจ็บทุกครั้งที่หวนคิดถึงมัน คุณไม่กล้าดื่มไวน์แดงกับปลา เพราะไม่มีใครเขาทำกัน และในตอนท้ายของบทความยังมีการเฉลยแบบสอบถามและแสดงแนวคิดที่ต้องการนำเสนอ เพื่อเตือนสติผู้อ่านว่าเรามีความสุขในชีวิตกับเรื่องเล็กน้อยในแต่ละวันได้เสมอ ดังนั้นการทำแบบสอบถามนี้ย่อมดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

11. การเปลี่ยนวิธีการเล่าเรื่องธรรมดาให้เป็นบทสนทนา ผู้เขียนใช้กลวิธีการนำเสนอด้วยการเปลี่ยนการเล่าเรื่องให้เป็นบทสนทนา เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการช่วยเสริมให้ความเรียงเกิดความน่าสนใจและทำให้ผู้อ่านสร้างจินตนาการตามเรื่องได้ ในขณะที่เดียวกับบทสนทนาเหล่านี้ก็มีส่วนสำคัญในการสะท้อนให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ โดยที่ไม่จำเป็นต้องบอกแบบตรงไปตรงมา ตัวอย่างเช่น เรื่องแมงที่ริมฝั่ง เป็นการเปรียบเทียบบทสนทนาระหว่างพระราชากับข้าราชการเก่าที่เมื่อพระราชากลามสิ่งใด ข้าราชการเก่าก็ไปหาคำตอบมาแค่ที่พระราชากลาม แต่พอถามรายละเอียดอื่นก็ตอบไม่ได้ต้องกลับไปหาคำตอบใหม่อีกครั้ง เป็นแบบนี้อยู่หลายรอบจนกว่าจะได้คำตอบที่พระราชารู้พระทัย แต่เมื่อพระราชากลามมหาดเล็กหนุ่มด้วยคำถามเดียวกันเพียงแค่ว่าถามแรกคำถามเดียว มหาดเล็กก็ไปหาข้อมูลอย่างละเอียด ชัดเจน ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกประเด็นในครั้งเดียว ไม่ต้องเสียเวลาย้อนกลับไปถามอีก จึงเป็นคำตอบให้ข้าราชการเก่าได้เข้าใจอย่างชัดเจนว่าเพราะเหตุใดพระราชาก็พระราชทานรางวัลให้แก่มหาดเล็กใหม่นั้นเอง

12. การแบ่งเป็นจำนวนข้อ การนำเสนอแนวคิดโดยแบ่งเป็นหัวข้อเช่นนี้จะทำให้จัดเนื้อความได้ง่าย หัวข้อแต่ละหัวข้อโดดเด่นเป็นระบบ ง่ายต่อการจดจำและเข้าใจของผู้อ่าน ดังตัวอย่าง เรื่อง หัวใจ Y ในเรื่อง ผู้เขียนต้องการเสนอความคิดเรื่องเทคนิคการรักษาใจของคนที่รักกันหรืออยากรักกันให้มากขึ้นว่าต้องทำอย่างไรบ้าง ผู้เขียนจึงได้แนะนำวิธีการออกเป็นข้อ ๆ เช่น นวดหัวใจด้วยการสัมผัส เพิ่มระดับความหวาน ลดระดับคาร์บอนไดออกไซด์แก่หัวใจ ฯลฯ ซึ่งวิธีการทั้งหมดที่ผู้เขียนกล่าววั้นเป็นเทคนิควิธีการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกันให้สวยงามมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

13. การใช้เครื่องหมายคั่นระหว่างคำ วินทร์ เลียววาริณ ใช้เครื่องหมาย (-) คั่นระหว่างคำเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างในเรื่องกบเลือกงาน ผู้เขียนใช้กลวิธีนี้เพื่อแบ่งเป็นเงื่อนไข กล่าวคือ เมื่อเกิดเงื่อนไขในการทำงาน ผู้ที่ทำงานจะรู้สึกอย่างไร เช่น เช้างานเช้า – ไม่ชอบ หอบงานกลับ – ไม่ดี เป็นต้น แต่ในเรื่องวิตามินชีวิตจะใช้กลวิธีนี้เพื่อแสดงถึงวัฏจักรของการใช้ชีวิตที่หมุนเวียนกลับไปกลับมา เป็นต้น การใช้กลวิธีนี้ทำให้ผู้อ่านเห็นคำที่เป็นจุดเด่นชัดเจนและเข้าใจแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้อ่านได้อย่างดี

14. การใช้ข้อความขนาดสั้น เป็นการเขียนข้อความร้อยแก้วที่มีขนาดสั้นในแต่ละบรรทัด พบตั้งแต่ 1 – 6 บรรทัดโดยในแต่ละบทจะนำเสนอแนวคิดในประเด็นต่าง ๆ กัน การใช้กลวิธีแบบนี้จึงมีลักษณะสำคัญอยู่ที่การใช้คำน้อยแต่ได้ใจความมาก โดยข้อความในแต่ละวรรคจะเสนอเฉพาะสาระสำคัญในแต่ละประเด็นที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ และบางบทผู้เขียนไม่ได้เสนอแนวคิดแบบตรงไปตรงมา แต่เปิดประเด็นให้ผู้อ่านต้องนำไปขบคิดพิจารณาต่อเองว่าผู้เขียนต้องการนำเสนอความคิดในเรื่องใด โดยการใช้กลวิธีเช่นนี้จะไม่พบว่ามี

การตั้งชื่อเรื่อง ผู้อ่านต้องอ่านก่อนจึงจะทราบว่าผู้เขียนต้องการเสนอแนวคิดในเรื่องใด จึงเป็นกลวิธีอีกแบบหนึ่งที่สร้างความน่าสนใจให้แก่ผู้อ่าน ดังตัวอย่าง

ชีวิตคือฝันผ้าใบว่างเปล่ารอเราวาด

ภาพที่ดีมีการเดินทางเป็นดินสอ

ความรักเป็นพู่กัน ความเมตตาเป็นสี

(จุดเทียนทั้งสองปลาย, 2562, หน้า 97)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษากลวิธีการนำเสนอเนื้อหาในหนังสือชุดเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ พบว่า วินทร์ เลียววาริณ มีความสามารถในการใช้กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายรูปแบบ สร้างความน่าสนใจและเอื้อต่อผู้อ่านในการทำความเข้าใจของแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการเสนอได้เป็นอย่างดี โดยการใช้กลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏมากที่สุดนั้นจะมีลักษณะของการใช้กลวิธีหลายแบบร่วมกัน โดยเฉพาะการตั้งชื่อเรื่อง การใช้ภาพประกอบ และการใช้เรื่องเล่ามากที่สุด ซึ่งกลวิธีที่นำมาใช้นี้มีความสอดคล้องกันเพื่อช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้ง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านให้อยากติดตามอ่านไปจนจบได้อย่างดียิ่ง เนื่องจากการตั้งชื่อเรื่องเป็นส่วนแรกที่ผู้อ่านได้เห็น ซึ่งการตั้งชื่อที่ความเรียงในหนังสือเสริมกำลังใจจะปรากฏการตั้งชื่อแบบเน้นสาระสำคัญของเรื่องอย่างชัดเจนมากที่สุด โดยใช้ภาษาเรียบง่าย ตรงไปตรงมา และสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเรื่องอย่างคร่าว ๆ ได้ก่อนที่จะเริ่มอ่านเนื้อหา จึงเหมาะสมกับหนังสือชุดเสริมกำลังใจที่ต้องการเน้นสาระสำคัญของข้อคิดที่จะส่งไปยังผู้อ่านเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ พิทยา ดวงตาดำ (2558, หน้า 14) ที่ศึกษาเรื่อง “ลีลาภาษาในบทความของวินทร์ เลียววาริณ” กล่าวว่า “บทความของ วินทร์ เลียววาริณ นอกจากจะมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันกับทั้งช่วยเสริมกำลังใจให้กับผู้อ่านแล้ว ในการใช้ลีลาภาษาในการนำเสนอบทความก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้งานเขียนบทความของ วินทร์ เลียววาริณ มีเสน่ห์น่าดึงดูดใจผู้อ่านเป็นอย่างยิ่ง”

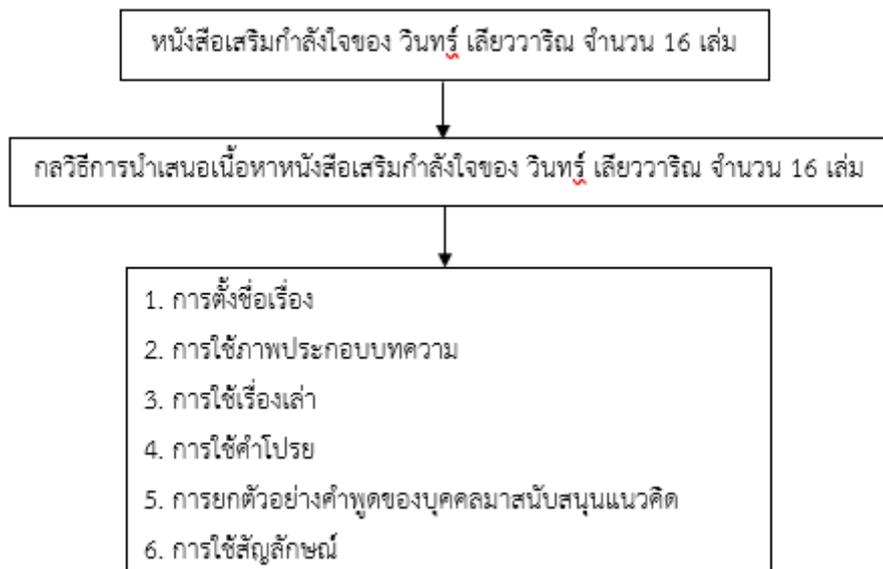
ส่วนการใช้ภาพประกอบในหนังสือชุดนี้ วินทร์ เลียววาริณ นิยมใช้ภาพที่เป็นสัญลักษณ์มากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นสัญลักษณ์ที่เป็นรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดที่ต้องการนำเสนอและไม่ต้องอาศัยการตีความมากนัก เช่น ภาพของมนุษย์ ภาพธรรมชาติ ภาพสัตว์ และภาพวัตถุ “ภาพ” จึงถือเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่จะสื่อความคิดที่เป็นนามธรรมจากภาพที่เป็นรูปธรรมให้ผู้อ่านเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การใช้ภาพของสิ่งที่เป็นรูปธรรมดังกล่าวอาจสะท้อนว่า แนวคิดต่าง ๆ มีอยู่รอบตัวเรา เพียงแต่เราเลือกที่จะมองหรือปรับเปลี่ยนมุมมองทางความคิดและยอมรับในแง่มุมของสิ่งต่าง ๆ ก็จะเกิดความเข้าใจจนสามารถนำมามองหรือข้อคิดที่ได้จากสิ่งรอบตัวนั้นมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้ การใช้ภาพประกอบจึงมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อได้ดียิ่งขึ้น สามารถทำให้ผู้อ่านคาดเดาได้ว่าเรื่องที่จะอ่านมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร ทั้งยังมีส่วนในการเสริมจินตนาการ เน้นความ ย้ำความคิด และสร้างอารมณ์ให้รู้สึกคล้อยตาม การใช้ภาพประกอบจึงถือว่ามีส่วนสำคัญในการนำเสนอแนวคิดเป็นอย่างมาก

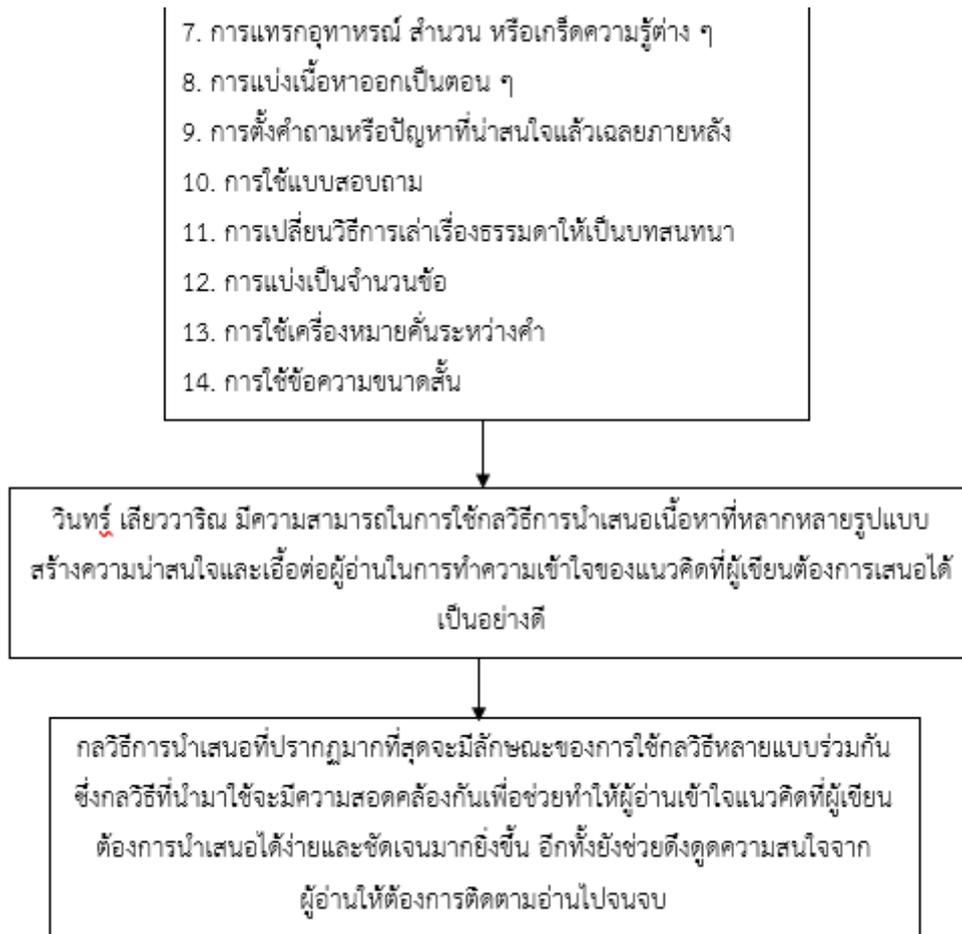
นอกจากนี้ วินทร์ เลียววาริณ ยังนิยมใช้กลวิธีการนำเสนอด้วยเรื่องเล่า โดยจะนำเรื่องจากประสบการณ์ของ ผู้เขียนเองโดยตรงและเรื่องราวของบุคคลต่าง ๆ ที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดที่จะนำเสนอมาถ่ายทอดในลักษณะของเรื่องเล่า ทำให้ผู้อ่านอยากติดตามอ่านเรื่องราวเหล่านั้นว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป อีกทั้งยังทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในขณะที่อ่าน ทั้งยังช่วงลดช่องว่างระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านรู้สึกคุ้นเคยกับ ผู้เขียน เสมือนว่าผู้เขียนกำลังเล่าเรื่องให้ผู้อ่านฟังในฐานะคนที่สนิทสนมคุ้นเคยกัน แนวคิดในเรื่องเล่าแต่ละ

เรื่องนั้นผู้อ่านสามารถนำมาเป็นแนวทางปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างดี เพราะเป็นตัวอย่างที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมเนื่องจากเป็นเรื่องจริงที่เป็นประสบการณ์ในชีวิตของมนุษย์ด้วยกันเอง ช่วยให้ผู้อ่านเรียนรู้และเข้าใจชีวิตจากผู้ที่อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน และหากมองในมุมที่กว้างขึ้นไปอีกคือการเรียนรู้ชีวิตผ่านประสบการณ์ของผู้อื่นที่อาศัยอยู่ในโลกใบเดียวกันกับเรา ถือเป็น การสร้างประสบการณ์เทียมให้แก่ผู้อ่านได้อย่างดี โดยตัวอย่างที่ยกมานั้นมักเป็นบุคคลที่เคยประสบปัญหาหรือมีอุปสรรคในชีวิต เช่น คนพิการคนที่เคยล้มเหลวในชีวิต ฯลฯ และสามารถต่อสู้ฝ่าฟัน เอาชนะปัญหาและอุปสรรคได้ในที่สุด บุคคลทั้งหลายเหล่านี้ถือเป็นตัวอย่างที่ดีที่จะเสริมกำลังใจให้ผู้อ่านได้ตระหนักว่า แม้แต่คนที่ด้อยกว่า เขายังสามารถทำได้ สามารถต่อสู้เอาชนะปัญหาหรือความไม่มี ไม่พร้อมจนประสบความสำเร็จได้ เราทุกคนซึ่งมีร่างกายที่สมบูรณ์ก็ต้องทำได้เช่นกัน ขอเพียงมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ท้อถอย ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคที่ผ่านเข้ามาในชีวิต สักวันหนึ่งย่อมประสบความสำเร็จได้ในที่สุด จึงเป็นการนำเสนอที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียนที่ต้องการเสริมกำลังใจให้ผู้อ่านได้อย่างดี อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนในการผลิตผลงานที่มีความแปลกใหม่ น่าสนใจทำให้ วินทร์ เลียววาริณ เป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จมาจนถึงปัจจุบัน

สรุปองค์ความรู้

การศึกษาทฤษฎีการนำเสนอเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ จำนวน 16 ชุด โดยผู้วิจัยปรับกรอบในการวิเคราะห์ทฤษฎีการนำเสนอเนื้อหาของ วินทร์ เลียววาริณ ตามแนวทางการวิเคราะห์ของ ศิริลักษณ์ บัทรประโคน (2548) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติการเมือง และ ทฤษฎีการนำเสนอที่ปรากฏในรวมเรื่องสั้นชุด “หลังอานบุรี” ของ วินทร์ เลียววาริณ” และ บุญศรีวิภา ขุนวิมล (2557) ศึกษาเรื่อง “แนวคิดเชิงปรัชญาและทฤษฎีการนำเสนอแนวคิดในนิยายวิทยาศาสตร์ของ วินทร์ เลียววาริณ” พบว่าในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ มีทฤษฎีการนำเสนอเนื้อหาทั้งสิ้น 14 แบบ แสดงให้เห็นว่า วินทร์ เลียววาริณ มีความสามารถในการใช้ทฤษฎีการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายรูปแบบ สร้างความน่าสนใจและเอื้อต่อผู้อ่านในการทำความเข้าใจของแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการเสนอได้เป็นอย่างดี โดยการใช้ทฤษฎีการนำเสนอที่ปรากฏมากที่สุดนั้นจะมีลักษณะของการใช้ทฤษฎีหลายแบบร่วมกัน ซึ่งทฤษฎีที่นำมาใช้จะมีความสอดคล้องกันเพื่อช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้ง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านให้ต้องการติดตามอ่านไปจนจบได้อย่างดียิ่ง ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 สรุปองค์ความรู้กลวิธีการนำเสนอนี้ที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย
 - 1.1 ควรมีการศึกษากลวิธีการนำเสนอนี้ในงานเขียนประเภทอื่น ๆ ของ วินทร์ เลียววาริณ
 - 1.2 ควรมีการศึกษากลวิธีการนำเสนอนี้ในงานเขียนประเภทเสริมกำลังใจของนักเขียนคนอื่น ๆ
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
 - 2.1 เป็นเอกสารอ่านประกอบในรายวิชาการวรรณกรรมร่วมสมัย ทักษะการเขียน และการเขียนสารคดี
 - 2.2 เป็นแนวทางการศึกษาสำหรับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอนี้ที่ปรากฏในหนังสือเสริมกำลังใจของ วินทร์ เลียววาริณ

References

- พิมพ์พรรณ รัชนิกร. (2553). *ศึกษาลีลาการใช้ภาษาและกลวิธีการนำเสนอบทความวิจารณ์ภาพยนตร์ในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- Batprakhon, S. (2005). *Political Attitude and Presentation Technique in Win Liawwarin's Short Story Collection "Lang-an Buri"* [Unpublished master independent study]. Srinakarinwirot University.
- Duangtadum, P. (2015). Stylistic of win lyovarin's articles. *Journal of Humanities and Social Sciences University of Phayao*, 3(1), 1-15.
- Kunwimon, B. (2014). *The Philosophical Concepts and Literary Techniques of Win Leaowarin's Science Fictions*. [Unpublished master thesis]. Burapha University.
- Liawwarin, W. (2005). *Our Little Footprints*. Thai Union Graphic.
- _____. (2006). *A Stupid Dream*. Thai Union Graphic.
- _____. (2007). *Stars Are Still Shining*. Thai Union Graphic.
- _____. (2008). *The Sun Rises From The West*. Thai Union Graphic.
- _____. (2010). *Two Arms That Embrace The World*. Thai Union Graphic. ฟิกส์.
- _____. (2011). *Two Wings of Dream*. Thai Union Graphic.
- _____. (2012). *The Word That Means Love*. Thai Union Graphic.
- _____. (2013). *Life Is A Miracle*. Thai Union Graphic.
- _____. (2013). *It's Not Cloudy Everyday*. Thai Union Graphic.
- _____. (2014). *A Red Drug Tablet*. Thai Union Graphic.
- _____. (2016). *Life Is Temporary*. Thai Union Graphic.
- _____. (2016). *A Smile Under The Rain*. Thai Union Graphic.
- _____. (2017). *Perhaps We Forget To Love Ourselves*. Thai Union Graphic.
- _____. (2018). *Percentage of Possibility*. Thai Union Graphic.
- _____. (2019). *Lighting Both Ends of A Candle*. Thai Union Graphic.
- _____. (2019). *Little Happiness Is Also Happiness*. Thai Union Graphic.
- Netrthanon, N. (2020, 9-10 July). *The Techniques of Writing the Travel Documentaries in "Trips Magazine"* [Proceeding paper]. 12th Nakhon Prathom Ratjabhat University National Academic Conference: Knowledge of the King and Research for Life Balance in the Era of Disruptive Technology. Nakhon Prathom: Thailand. <https://publication.npru.ac.th/jspui/handle/123456789/1118>
- Pattarakulvanit, C. (2005). *Reading (Not) Comprehension* (2nd ed.). Torch Publishing Project.
- Srirasa, C. and Kukeati, C. (2022). Buddhist principles for auspicious life in Win Liawwarin's encouragement book. *Journal of MCU Buddhapanya Review*, 7(3). pp 131-143
- Sukhao, P. (2014). Writing techniques and perspectives in interview articles of Worapoj Punpong. [Master thesis]. Srinakarinwirot University. <https://ir.swu.ac.th/jspui/handle/123456789/4148>.

